

— lõpuks, mõista vastavalt kodukorra artiklile 69 komisjonilt välja nii Üldkohtu kui Euroopa Kohtu menetluse kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Oma nõuete põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

Esimeses väites, mis jaguneb kaheks osaks, leiab apellant, et Üldkohus rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet ja põhjendamiskohustust, sest erinevalt Storast, kes oli apellandiga samas olukorras, ei esitanud Üldkohus ühtegi järeldust tema karistamise teemal tema endise tütarettvõtja tegevuse eest.

Teises väites, mis jaguneb neljaks osaks, leiab apellant, et Üldkohus on rikkunud põhiõiguste harta artiklit 41, EIÖK artiklit 6, põhjendamiskohustuse ja tõendite moonutamise keelu nõuet, apellandi kaitseõigusi, otsuse 2004/337 tühistamise toimet, kohtuotsuse seadusjõudu ning Üldkohtu kodukorra artikli 48 lõiget 2, kuna Üldkohus ei karistanud seda, et rikuti apellandi õigust otsuse tegemisele mõistliku tähtaja jooksul.

Kolmandas väites tugineb apellant proportsionaalsuse ja võrdse põhimõtte rikkumisele, sest jättes määratud trahvisumma vähendamata, ei võtnud Üldkohus arvesse käesoleva menetluse faktilist ja õiguslikku tausta.

⁽¹⁾ Komisjoni 20. detsembri 2001. aasta otsus 2004/337/EÜ EÜ asutamislepingu artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohaldamise menetluse kohta (juhtum COMP/E-1/36.212 — Isekopeeruv paber) (ELT 2004, L 115, lk 1)

13. septembril 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-421/12)

(2012/C 355/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. van Beek ja M. Owsiany-Hornung)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et:

— kuna Belgia Kuningriik jättis 5. juuni 2007. aasta seaduse, millega võetakse üle direktiiv 2005/29/EÜ ebaausate kaubandustavade kohta ⁽¹⁾, kohaldamisalast

välja vabade elukutsete esindajad ning hambaarstid ja füsioterapeudid, siis on ta rikkunud nimetatud direktiivi artiklit 3 koostoimes selle artikli 2 punktidega b ja d;

— kuna Belgia Kuningriik jättis jõusse 6. aprilli 2010. aasta seaduse turutatavade ja tarbijakaitse kohta artiklid 20, 21 ja 29, siis rikkus ta direktiivi 2005/29/EÜ ebaausate kaubandustavade kohta artiklit 4;

— kuna Belgia Kuningriik jättis jõusse 25. juuni 1993. aasta seaduse (rändkaubandustegevuse viljelemise ja laatade korraldamise kohta, mis on kehtestatud 4. juuli 2005. aasta seaduse, millega muudetakse 25. juuni 1993. aasta seadust rändkaubandustegevuse ja avatud turgude korraldamise kohta, artikliga 7) artikli 4 lõike 1 kolmanda lõigu ning 24. septembri 2006. aasta kuningliku dekreeedi (rändkaubandustegevuse viljelemise ja korraldamise kohta) artikli 5 lõike 1 punkti 4, siis on ta rikkunud direktiivi 2005/29/EÜ ebaausate kaubandustavade kohta artiklit 4.

— Mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2005/29/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 12. juunil 2007.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, lk 22).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (Rootsi) 17. septembril 2012 — Flora May Reyes versus Migrationsverket

(Kohtuasi C-423/12)

(2012/C 355/19)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Flora May Reyes

Vastustaja: Migrationsverket

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2004/38 ⁽¹⁾ artikli 2 punkti 2 alapunkti c saab tõlgendada nii, et liikmesriik võib teatud juhtudel nõuda, et selleks, et vähemalt 21-aastast alanejat lähisugulaslast saaks pidada ülalpeetavaks ja seega direktiivi 2004/38 artikli 2 punkti 2 alapunktis c määratletud pereliikmeks, peab ta olema tööd otsinud, taotlenud abi toimetulekuks oma päritoluriigi ametiasutustelt ja/või püüdnud muudmoodi toime tulla, kuid see on osutunud võimatuks?
2. Millist tähtsust omab direktiivi 2004/38 artikli 2 punkti 2 alapunktis c kasutatud mõiste „ülalpeetav“ tõlgendamisel asjaolu, et pereliikmel on tema isiklike omaduste nagu vanuse, hariduse ja tervisliku seisundi tõttu head võimalused töö leidmiseks ning ta katvab ka asjaomasel liikmesriigis töötada, mistõttu aga ei vasta ta enam kõnealuse sätte tähenduses ülalpeetavaks pereliikmeks olemise tingimustele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004 L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

19. septembril 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-427/12)

(2012/C 355/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Smulders, C. Zadra, E. Manhaeve)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määruse (EL) nr 528/2012, milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist ⁽¹⁾, artikli 80 lõige 1 osas, milles see näeb ette, et meetmed, millega kehtestatakse Euroopa Kemikaaliametile (ECHA) makstavad tasud, võetakse vastu rakendusaktiga ELTL artikli 291 tähenduses, mitte delegeeritud õigusaktiga ELTL artikli 290 tähenduses;
- jätta tühistatud sätte ning selle alusel võetud aktide tagajärjed jõusse kuni seda asendava sätte jõustumiseni mõistliku tähtaja jooksul;

— mõista kohtukulud välja kostjatel.

Teise võimalusena, juhul kui Euroopa Kohus leiab, et osalise tühistamise taotlus ei ole vastuvõetav,

— tühistada kõnealune määrus tervikuna;

— jätta ülalmainitud määruse ning selle alusel võetud aktide tagajärjed jõusse kuni seda asendava sätte jõustumiseni mõistliku tähtaja jooksul;

— mõista kohtukulud välja kostjatel.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab oma hagi põhjenduseks üheainsa väite, et rikutud on aluslepingut ning eriti reguleerimisvolituste andmise süsteemi, mille alusel liidu seadusandja võib vastavalt ELTL artiklitele 290 ja 291 TFUE komisjoni komisjonile volitusi anda.

Komisjon leiab, et nõukogu ja parlament otsustasid ebaõigesti anda Euroopa Kemikaaliametile makstavate tasude kehtestamiseks komisjonile rakendusvolitused ELTL artikli 291 alusel. Komisjoni väitel on akti puhul, mille ta peab määruse (EL) nr 528/2012 artikli 80 lõike 1 alusel vastu võtma, tegemist delegeeritud õigusaktiga, kuna see täiendab seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi. Arvestades seda, millised volitused komisjonile anti, ning eesmärki, mida nende volituste tulemusel võetav akt peab teenima, tuleb see akt vastu võtta vastavalt ELTL artiklis 290 ettenähtud volitustele, mitte vastavalt ELTL artiklis 291 ettenähtud volitustele.

⁽¹⁾ ELT L 167, lk 1.

Leifheit AG. 24. septembril 2012. aastal esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 12. juuli 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-334/10: Leifheit AG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-432/12)

(2012/C 355/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Leifheit AG (esindajad: advokaadid V. Töbelmann ja G. Hasselblatt)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Vermop Salmon GmbH